

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 53.

Ottende Session.

34te Møde.

Torsdagen den 5te Februar, Aften.

(Fortf.)

Wessely (fortsat): Jeg skal imidlertid ikke indlade mig videre herpaa; jeg anfører kun, at dette er den formeentlige Aarsag. Jeg troer ikke, at Ordningen er hensigtsmæssig; ialtsald er den ikke i Overensstemmelse med Grundlovsbestemmelsen af 2den October 1855, § 4, saaledes som den tydeligt lyder, uden at jeg dog uden nærmere Foranledning for Diebliffet skal gaae ind paa dette Spørgsmaal. Den tredie Deel af Kassebeholdningen er den, som indestaar paa Folio i Kasseskassen. Der er i Lovforslaget ikke nogen Bestemmelse om Alsignationsvæsenet; der er heller ingen Bestemmelse om Ansvar, og følgelig skeer der ingen Forandring i saa Henseende, saa at altsaa det Ansvar, som tidligere var tilstede for Kongerigets Indenrigsminister, det er ligesuldt tilstede, efterat Forslaget er vedtaget. Det er kun Indenrigsministeren, der kan anvise paa denne Deel af Beholdningen; det er altsaa paa hans Ansvar, at det skeer. Det er klart, at der altid maa være en saadan løbende Beholdning tilstede for at afholde de Udgifter, som falde særligt paa Kongeriget. Jeg skal i saa Henseende kun tilbagefalde i Erindringen, hvad jeg ved en tidligere Leilighed har anført, at den 1ste April foresalder der en heel Deel Udgifter, som ikke kunne afholdes med Andet end den tilstedeværende Kassebeholdning fra det foregaaende Aar, og det er altsaa den, som Indenrigsministeren anviser paa. — At disse tre Dele af Kassebeholdningen virkelig

findes saaledes ifølge Forslaget, troer jeg vil fremgaae, naar man seer paa dets første Deel, hvori det er bestemt, at Størrelsen af Kongerigets særlige Andeel i Totalkassebeholdningen vil være at opgjøre efter Udgangen af hvert Dvartal, og at derefter skal Renten beregnes af Gjennemsnitsbeløbet af den overskydende Sum ved Dvartalets Begyndelse og ved dets Slutning. Naar dette skal komme til Anvendelse, seer jeg ikke, at det vil kunne skee paa anden Maade end den, — som vel kan være underkastet Forandring; men som jeg dog troer maa findes at være Grundtanken, — at, da Kongerigets Indtægter bestaae deels i $\frac{2}{3}$ af Fællesindtægterne, deels i samtlige særlige Indtægter, og Udgifterne ere $\frac{2}{3}$ af Fællesudgifterne og de fulde særlige Udgifter, saa vil man tage Beløbet af disse to Dele, der ere foresaldne i Dvartalet, Differencen derimellem vil man lægge til Kassebeholdningen ved Dvartalets Begyndelse eller trække den fra, og man vil saaledes have Kassebeholdningen ved Dvartalets Begyndelse og Dvartalets Slutning, derfra drages de 1,200,000 Rb., og de to Summer, man faaer ud, lægger man sammen, og Halvdelen deraf forrentes med 3 pCt. Jeg troer saaledes, at ved Opgjørelsen ville disse tre Dele af Kassebeholdningen, som jeg har angivet, nødvendigt fremstaae. Jeg mener altsaa, at den første Deel af Lovforslaget ikke gjør nogen Forandring i Kongerigets Indenrigsministers Ansvar med Hensyn til Kassebeholdningen. Det er kun med Hensyn til Forrentningen, at der er skeet en Forandring, at der istedetfor en ubestemt Sum er sat en bestemt. Det er jo forunderligt, at Størrelsen af Kassebeholdningen er man ikke enig om; hvormeget Kongerigets særlige Kassebeholdning udgjør,